22/10/2023

Εκδήλωση Μνήμης για τον Στρατηγό Νικηταρά στην Ευαγγελίστρια Πειραιώς (ΦΩΤΟ & ΒΙΝΤΕΟ)

/ Ενορίες

Πειραιώς Σεραφείμ: Τιμούμε έναν μάρτυρα της πατρίδας, που εμφορείτο από το φως του Χριστού

Ας ξυπνήσουμε απ' αυτήν την τραγική και απαράδεκτη ραστώνη, την υποθερμία την πνευματική. Ας μιμηθούμε τους μάρτυρες και ήρωες μας, τους αγίους μας. Ας κοιτάξουμε αυτόν τον λεβέντη του γένους, τον Νικηταρά τον τουρκοφάγο κι ας πάρουμε έμπνευση από το δικό του μήνυμα ζωής.

- Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Δέηση για τα 174 χρόνια από τον θάνατο του ήρωα του 1821, **Στρατηγού Νικηταρά**, τελέσθηκε την Κυριακή 22 Οκτωβρίου, στον **Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς**, μετά το πέρας της 1ης θείας Λειτουργίας.

Η δέηση πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία της Ιεράς **Μητροπόλεως Πειραιώς**, της Αδελφότητας Τουρκολεκαίων ο «**Νικηταράς**» και τη συμμετοχή του Πολιτιστικού Συλλόγου η «**Ενότητα**», και εντάσσεται στο πλαίσιο του προγράμματος «**ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει**...».

Στην ακολουθία του Όρθρου και τη Θεία Λειτουργία χοροστάτησε, ιερούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Πειραιώς** κ. Σεραφείμ.

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας εψάλη από τον Σεβασμιώτατο, η **επιμνημόσυνη δέηση** στην προτομή του ήρωα, στον περίβολο του Γηροκομείου Πειραιώς.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμα του, αναφέρθηκε αρχικά στο ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, στο οποίο, όπως τόνισε, «αποτυπώνεται με μοναδικό τρόπο όλη η ανθρώπινη αστοχία, όλη η ανθρώπινη περιπέτεια και καταδεικνύεται η αιτία του πανανθρωπίνου δράματος και της πανανθρώπινης αποτυχίας».

Και ταυτόχρονα, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, μας υποβάλλεται ένα μεγάλο κεφαλαιώδες υπαρξιακό ερώτημα. «Θέλουμε να συνεχίσουμε στο ίδιο μοτίβο τη ζωή μας, μας αρέσει να βλέπουμε αυτήν την παγκόσμια αναταραχή, την παγκόσμια τραγωδία; Την αιματοχυσία, τον θάνατο, τον φόνο με τις μύριες εκφάνσεις του;».

Τα γεγονότα είναι συγκλονιστικά όπως τα καταγράφει ο Ευαγγελιστής Λουκάς, τόνισε ο Σεβασμιώτατος. Ο Κύριος ήρθε στη χώρα των Γαδαρηνών για να κηρύξει το Ευαγγέλιο της Βασιλείας, για να δώσει ζωή και φως στους «καθημένους εν χώρα και σκιά θανάτου».

Κι εκεί συνάντησε έναν πολίτη των Γαδαρηνών, ο οποίος από πολλά χρόνια ήταν υπό την τραγική κατοχή δαιμόνων. «Ήταν ένα πρόσωπο, απρόσωπο, ένας άνθρωπος χωρίς αυτεξουσία βούληση, ο οποίος ηλαύνετο υπό των δαιμόνων στας ερήμους. Έσπαγε τις αλυσίδες κι έτρεχε σε έρημα μέρη. Φόβος και τρόμος της περιοχής».

Σε αυτήν την αιχμάλωτη προσωπικότητα έρχεται ο Χριστός, για να την ελευθερώσει. Και μέσω αυτής, τόνισε ο Σεβασμιώτατος, να απελευθερώσει όλο το ανθρώπινο γένος. Γιατί γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο ήρθε στην ζωή αυτή, για να μας λυτρώσει από τα έργα του σκότους.

Συναντάει αυτόν τον κατεχόμενο άνθρωπο κι αμέσως αρχίζει έναν ιερό διάλογο με τα δαιμόνια τα οποία ευρίσκονται εντός του προσώπου αυτού. «Έναν διάλογο λυτρωτικό, όχι τιμωρητικό αλλά βαθύτατα στοργικό. Για να καταδείξει ακριβώς την ευθύνη μας, αλλά ταυτόχρονα και τη δυνατότητα μας. Να ενστερνιστούμε την

παμφαεστάτη αγάπη του Κυρίου μας για να λυτρωθούμε από τον άρχοντα του σκότους και τα πονηρά του έργα.»

Κι όταν τα δαιμόνια Τον παρεκάλεσαν να τους επιτρέψει να εισέλθουν στην αγέλη των βοσκομένων χοίρων, Εκείνος συγκατένευσε για να δώσει, όπως είπε ο Σεβασμιώτατος, ένα μήνυμα και μία διδαχή μέσω αυτής της πράξης.

Κι όταν οι βόσκοντες ήρθαν στην πολίχνη των Γαδαρηνών κι ανήγγειλαν τα γεγονότα, βγήκε όλος ο λαός και ήρθε να δει το θαύμα. «Και μπροστά στο θαύμα δεν συνεκινήθησαν, δεν συγκλονίστηκαν, δεν συναρπάστηκαν, δεν δόξασαν τον Θεό που ένας δικός τους άνθρωπος επιτέλους απελευθερώθηκε, αλλά ταυτόχρονα και η πόλις τους σώθηκε από την καταδυναστεία των δαιμόνων.»

Κι όπως καταγράφει ο Ευαγγελιστής Λουκάς, Του ζήτησαν να φύγει μακριά τους, πέρα από την πόλη τους και πέρα από τις καρδιές τους. Δεν Του ζήτησαν να μείνει, να θεραπεύσει, να αγιάσει, να σώσει, αλλά να φύγει πέρα από αυτούς. Κι εδώ ακριβώς βρίσκεται η αιτία της κακοδαιμονίας της ανθρώπινης οικογένειας μας, η αιτία του πόνου μας και των δακρύων μας, τόνισε ο Σεβασμιώτατος.

«Διώχνουμε τον Κύριο έξω από την κοινωνία μας κι έξω από τη ζωή μας, νομοθετούντες ότι πιο φρικώδες, ότι πιο τραγικό, ότι πιο βαθιά αντιανθρώπινο μπορεί να συλλάβει ο δαιμονιώδης νους μας. Να γιατί ζητούμε από τον Θεό να

φύγει μακριά μας, για να μην ελέγξει την κακότροπη ζωή μας, τα πάθη μας και τις μικρότητες μας.»

Η ανθρωπότητα συνεχίζει στα βήματα των Γαδαρηνών, να αρνείται τον Θεό και την αλήθεια της μεταφυσικής αναγωγής του ανθρώπινου προσώπου και να μένει δεμένη στο μουράγιο της φαύλης ζωής, όπως είπε χαρακτηριστικά.

Στο δεύτερο μέρος της ομιλίας του, ο Σεβασμιωτατος τόνισε ότι σήμερα, στον Παναγιοσκέπαστο Ναό της Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, τιμούμε έναν ήρωα, έναν μάρτυρα της πατρίδας, που εμφορείτο από το φως του Χριστού. Τον Νικηταρά, τον αρχιστράτηγο Νικήτα Σταματελόπουλο.

Αυτόν τον αγνό ήρωα της παλιγγενεσίας του έθνους μας, ο οποίος έξω από τα πρόπυλα του Ναού, στεκόταν επαιτών στα γηρατειά του. Για να επιβιώσει στην πατρίδα, που εκείνος με το αίμα του και την θυσία του, απελευθέρωσε.

Και ολοκλήρωσε τον λόγο του ο Σεβασμιώτατος:

«Αυτόν τον άνδρα προβάλλουμε, σαν μάρτυρα της αληθείας μας, σαν υποθήκη του πολιτισμού μας, σαν ίνδαλμα που καλούμεθα να μας εμπνέει και να μας οδηγεί.

Ας ξυπνήσουμε απ’ αυτήν την τραγική και απαράδεκτη ραστώνη, την υποθερμία την πνευματική. Ας μιμηθούμε τους μάρτυρες και ήρωες μας, τους αγίους μας. Ας κοιτάξουμε αυτόν τον λεβέντη του γένους, τον Νικηταρά τον τουρκοφάγο κι ας πάρουμε έμπνευση από το δικό του μήνυμα ζωής.»